

SN: ٢١ ١٩٧١٢٠

מו והבגד כירזיה בו נגנ' גראט. מפה שאון פקק בו, של יהוה הו בעבב בשום פנס. כי בכדי לא יקורי אליהם המוראות המשותה באהן. והוא מעד לאליהו שיטם בו בבעיסין שיטים כוכביו או שלא מושת. וזה מעד איה טהו שיקרא פה הטעים כוכביו במלאת האלמן או בתהפלותין החדר העזוב. וכבר בא הקבלה

שלא ידוו בגניים וולוי הלבגיט בלו אכועים כלל. אונס
העיר רוחתון שלפעמים היה ה-בלא בגנרים ובבחינות. וזה להעדר
אונן העቤים על עבירות שבריט.

ונראה יקרה והוא לאurus בונגראן שירז'א מאהו, הנה
תישיר במומנו או בוגרמו כי הוכחה איה ליה ליה און, נאמנו
יאיבן לי ויגל אונס למושך. אטמג הנדריטים אשר לא חתורהד כלל
דעת דבר מוחה, האם כל ספק חזות הנחנת הטבע

בְּכָלַמְלָאֵלִים כִּי־**סְתִּירָה** רֹחֶב מִזְרָחֵלֶב לְזִוְנָן פְּלִינְיָן, אָמָר לְשִׁׁיר
הַחֲדִידִים וְהַמְּלִיחָה, וְרָאֵתָה בְּגַגְיָה בְּקָרְבָּן, אָשָׁר לְמִזְרָחֵלֶב
בְּנִזְרָעָן, צְבִי בְּנִזְרָעָן, אָשָׁר מִזְרָעָן מִן כָּאָתָא גַּעַן צְבָעָן בְּבָבָל, גַּלְלָן
לְלוֹהָן, אָרָא שְׁאָלָן בְּרוֹבָן, בְּרוֹבָן בְּגַגְיָה, אָשָׁר מִזְרָעָן
בְּגַגְיָה, כִּי־**מִקְּרָבֵלְיָה** מִזְרָעָן, זָלָל אָשָׁר אָמָר לְלַעַן
בְּצִדְקוֹתָה, וְאָוֹתָה בְּלַעַתָּה, אָנָן אָנוֹן לְאַשְׁרָהָן שְׁמָרָהָן
בְּצִדְקוֹתָה, דָּעָן אָשָׁרָהָן, קְרָבָן לְמִזְרָעָן, אָנָן שְׁלָא
אוֹתָלְעָם:

R' Hirsch

Now, clothes are quite particularly the expression of the social character of Man. Above all, in the Jewish way of thinking, as we have already repeatedly had occasion to remark, "clothes" and "clothing oneself" indicate character and the character one adopts. A blemish sent by God on a person's clothes indicates more than anything else a social corruption lying under God's deepest censure.

And because just in בְּרִית מֹשֶׁה the meaning of the word appears

in the clearest, most expressive clarity, and the warning which give to the social irreproachability expected is most loudly preached.

[Tzitzit], and in the vast majority of cases, **xxv**, too, in their natural colour are white, the colour of purity, and so already by their original colour represent the "purity of character" in which Man should clothe himself — **בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְבְנֵי כָּל־**מַדִּין**** (Prov. 12:8; see Sabbath 153a) — and so the laws of **וְנִזְבְּנָה** fix only the natural white linen or woollen garments for giving warning of the unblemished state of Man's social character which is demanded by God.

۸۲ نامه ایجادی

Red, White, and Green: The Many Colors of Tzaraas

३०

፩-፳፻፭፻ አንቀፅ

**וְאֶתְנָהָרָה נִקְרָא אַזְרָעָל בְּעֵדָן וְאֶתְנָהָרָה שָׁמֶן גְּבָעָה
הַכְּרָמִים :** לבן מפוזה בגינה מלך מלוד בשלה עלי ציון הַאֲמָתָה הַלְּבָנָן וְטָבָעָה אַתְּנוֹת אֶתְנָהָרָה לְבָנָה בְּעֵדָן וְעַל
וְעַל קָרְבָּן אַזְרָעָל כְּנָסְתָּה שְׁמַעְנָה אַזְרָעָל לְבָנָה וְהַכְּרָמִים
הַלְּבָנָן אַזְרָעָל בְּעֵדָן מִזְמָה :

רואה הבהיר תולח כטנה האליטה אורה
כל-בשוו וכודר און-הונגע כל-היך לבען טוחן האון

4) הרגע בקיות הביא שקשרות ייקות או ארמונות ובראיון של מודקיין.

• 56 1978 (6)

על שפה וען גנטה רוחה ועל הניגן ועל צורות

10:36 הָיָה (לְקַרְבָּן) ⑦

עיניהם רמות לשון שקר וידים שופכות דם נקי
לב חורש מחשבות און וגלים ממהרות לזרע לרעה
יפיה צובים עד שקר ומשאל מדנים בין אחיהם ואמר
רבי יהונתן וכולן לקו בצרעת

ירקוט שקורין גריין שנויות צבעים של גאותה אבל החלטת צבע של אדמוניות או צבע לבחרות נאה לזכרים.

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ୍ସିଆରୀ । ୧୮

ושני תומך ואזוב. מכ מקומו
ימליך. יקהל עגנו כטולען וכמוהו (אטומן נ)

גָּדֵל וְגָדֵל כִּירָא ۷۰۳ (۱۹)

ונמה זו א' חשוב יותר מollowה, שהחוליה עבדה להרוא יתברך.
 שם בכל שכלה וכוכחה, והודם גם כן רימחה וחולתה, כמו שכתוב (תהלים כ"ב : ואג'ו)
 חולות ולו א' אש, ואם לא תן לו שם יתברך שכל לא היה יכול לעמוד רק כמו
 חולות, ואם קפילו מולעת אינו שומן למלאה, כל שכן מבני אמר, וחושב שאנו
 חולות, ושאר ביריות תנאים הם השובטים כחם חבריהם בעולם, שכלים נראים, ואין
 לך יכולת רק מה שנתן לך הרוא יתברך, והוא היה תמיד במחשבתו.

R' Hirsch (oe) (3)

[The skin turning white can indicate the partial "death" of a person from whom the animating nearness to God has departed **עַזְבָּה**, (see notes on Numb. XII, 12), or in a similar way could mean an **מִזְנֵבָה**, the deepest "shameing", "putting to shame". It has only this meaning when it is **זָהָב**, as it puts it **זָהָב בְּשֶׁבֶת**, where on a free surface it strikes the eye, and it must (be) of the required size and on a flat surface, not in a fold of skin. (Vv. 2, 3 & 12).

מִתְבָּאֵבָה נַחֲלָה זֶה (20)

ויהי יש לזכור שפָרְמַנְדָּה הַכְּסִיךְ וְלֹא
לאפְשָׁר שְׂפֵרִים לְשָׁן
פָּטְפָּרִי דְּקָרִים וְגַם שְׂפֵרִים
פָּרוֹשָׁה שְׂפֵרִי מִינְיָן כְּבָרִים בְּגַל שְׂבָתָה
הַאֲמָת פָּטוּר לְשֶׁמֶת שְׂנָאָל פָּל אָזְדָּה
לְפָרָשָׁה מִיחַזְקָה וְלֹא שְׁבָתָה
שְׂעִירִ בָּרְכָה כְּבָרִים תְּבִילָה
וְבְּקָרָב לְבָשָׁם בְּרָךְ הוּא וְלֹא
מְבָל הַכְּבָדִים, עַזְנִין פְּשָׁנִים מְלֻעָת
וְאַבָּל עַל כָּךְ שְׂבָתָבָב אַלְפָל בְּפָלָל
שְׂלָצָה הַשְּׁלָלָם (סְמָךְ בְּכָל כָּדוֹתִין נְעָזָרִים
שְׂלָצָה הַשְּׁלָלָם) לא מְלַקְבָּח תְּהִימָה
עַצְמָנוּ עַזְנִין וְזַהֲרָה לְקָבָב
וְלְשָׁנָה טָסָק מְפָנָה תְּהִימָה
עַצְמָנוּ פָּוֹלִיטָן כְּרָשָׁה כְּבָמָנִין
וְלְרָגְבָּם לְבָרְכָה (סְמָךְ טָסָק)
לְזַהֲרָה וְלְחַיְנָה בְּבָרְכָה נְמָא צָהָב
וְבְּחַיָּה שְׁפָלָטָה, תְּהִימָה בְּלָדָק שְׁבָב
בְּחַיָּה אַלְפָלָה לְבִגְדָּה כְּלָעָלָם
שְׁפָלָטָה בְּחַיָּה בְּבָרְכָה גְּרָלוֹת, וְזַהֲרָה
עַזְנִין אַזְנִין כְּסָפָר אַזְנִין שְׁבָב
בְּחַיָּה בְּבָרְכָה וְלֹא מְבָל הַאֲמָת
שְׁפָלָטָה וְשְׁנִין וְלֹא מְבָל כְּבָמִיתִין
מְבָרָן עַצְמָנוּ עַצְמָנוּ

ב:ט גַּם מִתְּנָא (ג'ג') 14

משל לנוגת יירק שהמעין לתוכה כ"ז שהמעין לתוכה
ירקה ממשיר פסק המיעון הלבני יירקה כך זכה אדם
ושער שחר צמח בו ברפוא הבתק טהור הוא ואם
לאו ושרע בגען הפרק לבן

R Hirsch (oe) 15

Hair may be considered physiologically, actually, to be the opposite of skin. It is the protective covering of the skin, protecting against and keeping off injurious contacts. Now, transporting this idea of hair from the physiological to the psychic sphere, the spreading of the *yin* into the hair would express the idea that not only good and true impressions are lacking, (the skin losing its natural colour, I.I.), but that positively bad ones which should be kept away are finding entrance, (the hair losing its natural colour, I.I.).

R' Menachem
Mendel

Footnote on
הנִזְבָּן (21)

כ' זיה גלאון
ב' גבריאן "נעים גארן גראן"

[ב] בּוֹלֵן שָׁפַן לְקַנְתָּן טָנוֹר סָוֶה (י"ג),
קָדְצָלִיס עַל דְּרַק חַנְמָמָכְךָ. עַל וְאֵם
נַמְלָלִיס (מ"ג, כ"ט) כִּי שָׂמָה נַפְלָה
נַפְשָׁנוּ דְּרַקְבָּה לְמַחֲנָקָן צְנַעַנְיוֹן קֻומָה עַלְמָה
לְנוּ וְפַדְיוֹן מַעֲנָחָן מַדְךָ, כִּי מַלְהָה לְקַנְתָּן
מַלְמָעָן מַדְמָעָן מַקְדָּשָׁן (מַקוּמִי)
זָוֶב סִי "יְהִי רְפָאָת"